

[Dræbye]

ren lover lønmodtageren via arbejdsgiveren, i praksis er indholdsløs.

For det tredje siger skatteministeren, at der også er et hensyn til arbejdsgiveren, der taler for det, eftersom arbejdsgiveren foretager løntilbageholdelsen under strafansvar og derfor må sættes i stand til at bedømme, om der er den fornødne hjemmel til at forlange tilbageholdelsen.

I den forbindelse har lektor ved Århus universitet Lis Sejr i en udtalelse til Børsen sagt følgende: »En ulovlig kommunalbegæring om løntilbageholdelse kan ikke medføre strafansvar over for den arbejdsgiver, der følger begæringen om, at der skal tilbageholdes løn. Det er en sag, kommunen selv har ansvaret for«.

Der er altså ikke tale om, at arbejdsgiverens retsstilling er afhængig af, at man opfylder et formkrav om, at arten af den offentlige fordring skal oplyses. Det strafansvar, som arbejdsgiveren er underkastet, drejer sig om den situation, at han siger nej, og det vil han i øvrigt være underkastet, uanset om den kommunale fordring var retmæssig eller ikke; ansvaret for en uretmæssig fordring ligger alene hos kommunen.

Vi har opfattet skatteministerens svar til boligudvalget på en sådan måde, at han helt har nægtet at følge denne opfordring. Men jeg vil gerne her i dag bede skatteministeren begrunde på de tre punkter, jeg har gennemgået, hvorfor han skønner det nødvendigt at fastholde en sådan praksis. Vi mener den er overflødig; vi mener, den er generende og burde – og kan – afskaffes.

Bollmann (CD):

Da CD ikke er repræsenteret ved medlem i boligudvalget, skal jeg ganske kort sige, at vi har i sinde at stemme for samtlige ændringsforslag og for lovforslaget ved tredje behandling.

Wilhelm (VS):

Det er et principielt ualmindelig vidtgående forslag, vi behandler her, og det er et forslag, som har et usædvanlig spinkelt grundlag. Der er rent faktisk ikke noget af betydning tilbage, som dette forslag retter sig imod for tiden, sammenlignet med hvad der var for en 3–4 år siden. Ikke desto mindre fremturer socialdemokratiet og regeringen med et

forslag, som er fantastisk vidtgående, og lad mig bare nævne et par af områderne: at det ved et kunstgreb ændrer en privat fordring til en statslig fordring og derved gør det muligt, hvad der aldrig er sket før, at inddrage løntilbageholdelsesbestemmelserne fra skatlovgivningen, at det foretager en registrering af dem, som boligministeren selv har karakteriseret som politisk aktionerende, og derved optræder i direkte strid med registerloven, men gør det på en måde, så man afviser denne strid og siger, det er i orden, når det er hjemlet ved en særlovgivning, og dette er en særlovgivning.

Alene de to punkter viser, hvor principielt vidtgående dette her er. At det politisk samtidig er rettet imod lige præcis den mekanisme, som har ført til, at folketinget overhovedet begyndte at interessere sig for de grasserende huslejeforhøjelser i det såkaldte højrentebyggeri, at det retter sig mod selve den mekanisme, som medførte, at disse huslejeforhøjelser i hvert fald i et vist omfang blev modereret under indtryk af indkomstforløbet, og at det retter sig mod den mekanisme, som har gjort, at det overhovedet har været muligt at udleje lejlighederne i højrentebyggeriet, er så en helt anden sag, som politisk burde medføre en modvilje mod den slags forslag. Men de principielle aspekter er endda langt mere omfattende, og det fremgår jo af nogle af de besvarelser, vi har modtaget, at det faktisk er tanken at gå videre på andre områder, inspireret af dette her, med at udvide løntilbageholdelsesmulighederne.

De ændringsforslag, der også er til behandling i dag, er under den synsvinkel langt mindre interessante, men jeg skal kort meddele, hvordan vi stiller os til dem. Vi stemmer imod de tre ændringsforslag, som tager sigte på at forbigå kommunerne. Vi stemmer imod ændringsforslag nr. 5, som tager sigte på at overføre endnu flere såkaldte omkostninger på dem, der måtte have aktioneret mod huslejerne. Vi undlader at stemme til de øvrige, herunder også til de forslag, der ændrer ved SU-tilbageholdelsesreglerne, idet det jo er noget meget tvetydigt, der dér sker. Det var dog, kan man sige, ud fra et taktisk synspunkt en af fordelene ved forslaget, at det var så tåbeligt udformet, at bl. venstre og andre fik betænkeligheder ved den indeholdelsesbestemmelse, der var med hensyn til de uddannelsessøgende. Nu laver man så et